

קצות דין עירוני חצרות השלחן

השנה (כ), ואם נתעפש פת העירוב [או שהתלע] ונפסל מלאכול הרי הוא כמו שכלה לנמרי וצריך לערב מחדש (כז):
(יב) אורח המתארח אצל בעה"ב ויש לו חדר מיוחד, ודין המלטול כשלא עשו עירוב, ודין נכרי או ישראל מחלל שבת בפרהסיא הדר עמהם בחצר יתבאר להלן בעה"י:
(יג) עיר המתוקנת בעירובין שמותר למלטל ברחובותיה, מכל מקום אסור למלטל מהחצרות להמכוא ומחצר לחצר עד שיעשו שיחופי מבואות (כג), ואם עשו אותו מפת עולה לשיחופי מבואות ולעירובי חצרות עבור כל העיר ומותרין למלטל אח"כ מהבתים להחצרות ומחצר לחצר ומחצרות למכוא, וכן המנהג, ונוהגין לתלות העירוב בבית הכנסת (כד) ויש להניחו בביהכ"נ הגדולה היותר חשובה ועיקרית שכל בני העיר שותפים בה ושייכים לה (כז):
(יד) וכשמזכה העירוב צריך לזכות לכל בני העיר ולכל מי שיתוספו עליהם, ואחר הברכה יאמר בדין יהא שרא לנא לאפוקי ולעיולי ולמלטולי מבית לבית ומחצר לחצר ומבית לחצר ומחצר לבית ומרשות לרשות בין בשבת זו ובין בשאר

בדי השלחן

ליזהר בזה (כא) שם ג', ודעת המג"א דאם עושין שיתוף ועירוב יחד פסול בנפחת משיעורו, ולא נזכר מזה בשו"ע אדמו"ר ועי' בה"ל (כב) שם ד', (כג) ונתבאר פרטי הדינים בס' שפ"ו (כד) סי' שפ"ז, אע"ג דביהכ"נ אינו בית דירה עיי"ש הטעם, וצריך להשיג שלא יהא נחסר שיעור העירוב מששה ביצים, דאע"ג דאם נפחת כשר היינו דוקא כשלא ניתוספו דיירים בעיר אחר שנפחת, ואם ניתוספו דיירים, צריך להוסיף כגריגרת עבור כל אחד מהנוספים עד שיהי' כששה ביצים, כמבואר בס' שס"ו, וכעיר גדולה מתוספים תמיד דיירים, לכן צריך זהירות שלא יחסר השיעור עי' ט"ז סוס"י שס"ה, (כז) שפ"ח סי' שס"ו, ואם נתקלקל העירוב בעיר קודם השבת נפסל גם העירובי חצרות ואסור לטלטל מן הבתים לחצר, ואם באמצע השבת נתקלקל העירוב בעיר מותר לטלטל מן הבתים לחצר דשבת כיון שהותרה הותרה, ואם נתקלקל העירוב בחול ונתקן אח"כ באמצע השבת עי' נכרי, מ"מ אסור לטלטל מן הבתים לחצר כיון שביה"ש לא הי' העירוב חצרות מועיל, אינו מועיל גם אחר שנתקן העירוב, אבל אם עירבו ע"ח לכל השנה, ושבת ראשונה הי' קיים העירוב שבעיר ונתקלקל אח"כ בחול, ונתקן באמצע שבת השני' מותר לטלטל מן הבתים לחצר בשבת